

Van het vroegere VANDERSWEEPPLEIN uit het begin van deze eeuw blijven ons nog uitsluitend twee bebouwde zijden over, namelijk de huizenrij aan de Noordkant, meestal opgetrokken in een Vlaams-Renaissance stijl en een kleinere rij aan de overzijde. Eens was het dit plein het hart, de ziel van het Hazegras, thans is het een overbelaste verkeersschijf die vele uren per dag gans het kwartier ongenietbaar maakt. Eerst ging het politiebureau er aan, een waar juweeltje met zijn slank torentje en het trapezium balkon met de drie zeemeerminnen (bouwjaar 1905).

Toen moest het oude Centraal station eraan geloven. Gebouwd tussen 1880 en 1882 in een Engelse Gotische Tudorstijl, door een Oostends architect Felix Laureys, heette het 75 jaar later uitgediend. Jarenlang fungeerde het nog als een zeer goed gelegen sport- en expohal. Toen brak men het af en offerde men een mooi stuk duinen op om er ter vervanging een Mediacentrum op te bouwen.

Nu is het de beurt aan de Vlaams-Renaissance gevelreeks. Het heet dat de Stedelijke Technische School te klein wordt. De stad koopt stelselmatig de huizen op die de uitbreiding van de School in de weg staan. Eens de hele reeks in haar bezit kunnen de werken beginnen en zal Oostende weer een stuk moeten missen van wat 75 jaar geleden zijn naam en faam maakte. Het is wel geen toparchitectuur, maar het is mooi voor het oog van de Oostendenaar die van zijn stad houdt en reeds zoveel moois heeft zien verdwijnen. Waarom kan men niet zoals te BRUGGE: bouwen maar gevels bewaren.